DZIENNIK URZĘDOWY
Wojewódzkiej Rady Narodowej w Bydgoszczy

Bydgoszcz, dnia 25 listopada 1957 r. | Nr 7 | Poz. 33-36

Treść

Część I. Przepisy obowiązujące

33

UCHWAŁA Nr 12/57

Wojewódzkiej Rady Narodowej w Bydgoszczy

z dnia 21. XI. 1957 r.

w sprawie zmiany granic niektórych gromad oraz przeniesienia siedzib niektórych gromadzkich rad narodowych w województwie bydgoskim

Na podstawie art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 25 września 1954 r. o reformie podziału administracyjnego wsi i powołaniu gromadzkich rad narodowych (Dz. U. z 1954 r. nr 43 poz. 191 i z roku 1957 Dz. U. nr 17 poz. 87) Wojewódzka Rada Narodowa w Bydgoszczy uchwala co następuje:

§ 1.

W powiecie aleksandrowskim z gromady Łowiczek wyłącza się wieś Zołnowo i włącza się do gromady Koneck w tymże powiecie.

§ 2.

W powiecie golubsko-dobrzyńskim:

1) przenosi się siedzibę gromadzkiej rady narodowej z Lipienicy do Kowalewa, a nazwę gromady Lipienica zmienia się na Kowalewo.

2) Przenosi się siedzibę gromadzkiej rady narodowej z Sokoligóry do Gałczewka, a nazwę gromady Sokoligóra zmienia się na Gałczewko.

§ 3.

W powiecie grudziądzkim;

1) przenosi się siedzibę gromadzkiej rady narodowej z Nowych Mostów do Łasina, a nazwę gromady Nowe Mosty zmienia się na Łasin;

2) z gromady Łasin wyłącza się wieś Rogoźno-Zamek i włącza się ją do gromady Rogoźno;

3) z gromady Szonowo wyłącza się wieś Jakubkowo i włącza się ją do gromady Łasin.

§ 4.

W powiecie radziejowskim:

1) Z gromady Bycz wyłącza się wieś Władysławowo i włącza się ją do gromady Mąkoszyn;

2) z gromady Świątniki wyłącza się wsie Niegibalice i Nasiłowo i włącza się je do gromady Nowy Dwór:

3) z gromady Płowce wyłącza się kolonię Stary Radziejów — Wójtówka i włącza się ją do gromady Nowy Dwór;

4) z gromady Biskupice wyłącza się wieś Stary Radziejów i włącza się ją do gromady Nowy Dwór.

§ 5.

W powiecie toruńskim z gromady Pluskowęsy wyłącza się wieś Kiełbasin i włącza się do gromady Dźwierzno w tymże powiecie.

§ 6.

W powiecie wąbrzeskim:

1) przenosi się siedzibę gromadzkiej rady narodowej z Łabędzia do Wąbrzeźna, a nazwę gromady Łabędź zmienia się na Wąbrzeźno;

2) z gromady Zieleń wyłącza się miejscowości Czystochleb i Młynik i włącza się je do gromady Wąbrzeźno.

§ 7.

W powiecie wyrzyskim przenosi się siedzibę gromadzkiej rady narodowej z Kaźmierzewa do Witosławia, a nazwę gromady Kaźmierzewo zmienia się na Witosław.

§ 8.

W powiecie żnińskim z gromdy Kołdrąb wyłącza się wieś Szkółki i włącza się ją do gromady Rogowo w tymże powiecie.

Sekretarz IV sesji WRN
(—) **Stanisław Kuczyński**

Przewodniczący IV sesji WRN
(—) **Jan Olkowski**

34

UCHWAŁA Nr 34/220

Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej

z dnia 14. X. 1957 roku

w sprawie wprowadzenia obowiązku zgłaszania Prezydium Powiatowych Rad Narodowych zamiaru eksploatacji torfu przez właścicieli, dzierżawców lub użytkowników złóż torfowych pionu nieuspołecznionego.

Na podstawie art. 16 ustawy o terenowych organach jednolitej władzy państwowej z dnia 20 marca 1950 roku (Dz. U. R. P. Nr 14, poz. 130) Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej

uchwala:

§ 1.

Wprowadzić na terenie województwa obowiązek zgłaszania do właściwego Prezydium Powiatowych Rad Narodowych zamierzonej eksploatacji torfu przez właścicieli, użytkowników lub dzierżawców posiadających złoża torfowe pionu nieuspołecznionego.

§ 2.

Osoby nie będące jednostkami gospodarki uspołecznionej zobowiązane są do zgłaszania zamierzonej eksploatacji torfu na piśmie w terminie od 15. I. do 15. III. każdego roku.

§ 3.

Zgłoszenie winno zawierać następujące dane:

a) Imię i nazwisko osoby zamierzającej eksploatować torf.
b) miejsce zamieszkania/wieś .... gromada ....
c) miejsce i obszar terenu zamierzonej eksploatacji,
d) planowana ilość wydobycia torfu na cele: opałowe, rolnicze i inne.

§ 4.

Zgłoszenia należy składać w terminie podanym w § 2 w Prezydiach Powiatowych Rad Narodowych u powiatowego Inspektora Gospodarki Torfowej, a w powiatach w których brak etatu inspektora do komórki inżyniera do spraw Użytków Zielonych i Melioracji.

§ 5.

Każdy zgłaszający zamiar eksploatacji otrzyma instrukcję zawierającą wyciąg z obowiązujących przepisów prawnych i wytycznych dotyczących racjonalnego gospodarowania złożem torfowym.

Pokwitowana instrukcja będzie dowodem wykonania obowiązku zgłoszenia eksploatacji.

§ 6.

Zobowiązuje się wszystkie Prezydia Powiatowych i Gromadzkich Rad Narodowych do zapoznania z treścią uchwały niniejszej wszystkie osoby zainteresowane eksploatacją torfu

Wykonanie niniejszej uchwały porucza się Samodzielnemu Oddziałowi Nadzoru nad Gospodarką Torfową.

Uchwała wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

Za Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej

E. Orsztynowicz — Sekretarz Prezydium WRN

S. Melaniuk — Z-za Przew. Prezydium WRN

35

UCHWAŁA Nr 34/219/57

Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej

z dnia 14. X. 1957 r.

w sprawie: ponadplanowej elektryfikacji wsi

W okresie pierwszego półrocza br. na terenie województwa rolnicy zorganizowali bardzo dużo komitetów elektryfikacji wsi i zamierzali na własny koszt przeprowadzić elektryfikację swych gospodarstw.

Pierwszym etapem prac było zlecenie opracowania dokumentacji projektowo-kosztorysowej bez zorientowania się w możliwościach uzyskania podstawowych do elektryfikacji materiałów (jak słupy, przewody, transformatory), oraz ewentualnej pomocy finansowej Państwa w formie kredytów bankowych.

Tego rodzaju organizowanie się rolników z uwagi na brak materiałów do elektryfikacji przysporzyło wiele kłopotów. Rolnicy zlecając opracowanie dokumentacji ponieśli często duże wydatki. Zaistniały wypadki, że koszt opracowania dokumentacji był dowolnie ustalony przez projektodawców, często niezgodny z obowiązującymi cennikami.

Dokumentacja projektowa uwzględniała tylko techniczne rozwiązanie sieci przy czym kosztorysy posiadały niewłaściwe wyceny (zawyżone), część dokumentacji nie była w ogóle uzgadniana i zatwierdzana przez właściwe władze.

W czasie przeprowadzenia budowy sieci nie było często odpowiedniego nadzoru technicznego, a o ile występował sprawowałyby go osoby niekompetentne, pobierając wynagrodzenia przez siebie ustalone.

Związana z elektryfikacją pozaplanową jest również sprawa udzielania Komitetom Elektryfikacji Wsi poza ich własnymi środkami finansowymi pomocy finansowej państwa z różnych źródeł. Do źródeł tych zalicza się:

1. środki pomocy finansowej państwa na popieranie czynów społecznych — dotacja bezwrotna,
2. ponadplanowe środki budżetowe rad narodowych — dotacja bezzwrotna,
3. dotacja bezzwrotna ze SFOS,
4. kredyty inwestycyjne z PI — bezzwrotne,
5. kredyty bankowe w formie długoterminowych kredytów zwrotnych.

Najczęściej komitety elektryfikacji otwierają swoje konta w Kasach Spółdzielczych, natomiast otrzymywana pomoc finansowa państwa lokowana jest w różnych bankach i tak w Banku Rolnym (kredyty inwestycyjne), w Banku Inwestycyjnym — dotacje bezzwrotne ze SFOS, w Narodowym Banku Polskim — fundusze na popieranie czynów społecznych oraz KS-y.

Ten stan rzeczy utrudnia przeprowadzenie kontroli finansowej właściwego zużytkowania środków pomocy państwa na dany cel i sprzyja powstawaniu nadużyć oraz utrudnia prowadzenie właściwej polityki kredytowania wsi.

W świetle powyższego koniecznym byłoby przekazanie i skoncentrowanie wszystkich środków finansowych pomocy państwa w Banku Rolnym, który powołany jest do finansowania i kontroli inwestycji i eksploatacji w rolnictwie, a posiada swe placówki w każdym powiecie.

Bank Inwestycyjny nie stawia sprzeciwu do wyżej podanego wniosku, a przeciwnie uważa, że finansowanie rolnictwa należy do kompetencji Banku Rolnego.

Opisane wypadki posiadają cechy nadużywania nieświadomości rolników. Aby nie dopuścić do powtarzania się ich w przyszłości działając na podstawie art. 16 ustawy z dnia 20 marca 1950 r. o terenowych organach jednolitej władzy państwowej (Dz. U. R. P. nr 14 poz. 130) Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej

ustala co następuje:

1. Przy pozaplanowej elektryfikacji wsi celowym jest organizowanie Komitetów Elektryfikacji Wsi, działających w oparciu o zatwierdzony statut (zał. nr 1). Komitet po zawiązaniu rejestruje się w Wydziale Społeczno-Administracyjnym Prezydium PRN
2. Elektryfikacja pozaplanowa musi być oparta na aktualnej i zatwierdzonej przez właściwe władze dokumentacji projektowo-kosztorysowej.
3. Komitety Elektryfikacji Wsi mogą uzyskać pomoc finansową na elektryfikację w formie kredytów bankowych długoterminowych, tylko w tym wypadku o ile posiadają zakumulowane własne środki finansowe w wysokości co najmniej 60% kosztów budowy oraz

przydział podstawowych materiałów (słupy, przewody, transformatory).

4. Skoncentrować wszystkie środki pomocy finansowej państwa na cele w rolnictwie, a więc również środki na elektryfikację wsi, w Banku Rolnym. W wypadku przyznania Komitetowi Elektryfikacji Wsi środków pomocy państwa zaleca się również gromadzenie własnych środków pieniężnych rolników w Banku Rolnym.

5. Wskazanym jest, aby Bank Inwestycyjny, Narodowy Bank Polski oraz Kasy Spółdzielcze przekazały do Banku Rolnego w terminie do 30. X. br. środki finansowe tych Komitetów Elektryfikacji Wsi, które uzyskały pomoc finansową państwa, z tym, że tryb przekazania tych środków ustali Bank Rolny w porozumieniu z zainteresowanymi w terminie do 15 października br.

6. Nadzór techniczny musi być bezwzględnie sprawowany niezależnie od wielkości inwestycji i rodzaju wykonawcy.

7. Zgłoszenia na opracowanie dokumentacji projektowo-kosztorysowej należy przesyłać do Wojewódzkiego Zarządu Rolnictwa, który przekaże je do wykonania osobom posiadającym odpowiednie uprawnienia.

8. W celu uzyskania nadzoru należy zgłaszać wnioski do Zakładu Sieci Elektrycznych, które wytypują odpowiednio wykwalifikowane osoby.

9. Wykonana przez projektanta dokumentacja musi być uzgodniona przez terenowy ZSE w Bydgoszczy lub Toruniu.

Dokumentacja zostanie oceniona na podstawie oględzin w terenie przez wyznaczonego pracownika, w/w Zakładu i rozpatrzona przy udziale przedstawiciela WZR na posiedzeniu KOPI.

Koszt uzgodnienia dokumentacji ponosi Komitet Elektryfikacji, który zostaje obliczony na podstawie uzgodnionych z WZR stawek.

Sprawę zlecania i sposób wykonania ocen oraz uzgadniania projektów regulują odnośne zarządzenia Zakładów Sieciowych.

10. Wytyczne do projektowania dokumentacji techniczno-kosztorysowej znajdują się do wglądu dla projektantów i zainteresowanych osób w sekretariacie KOPI. Zakładów Sieci Elektrycznych Bydgoszcz i Toruń.

11. Koszty jednostkowe dla osób wykonujących dokumentacje techniczne nie mogą przekroczyć:

1. Stacja transformatorowa do 160 KVA	3.200 zł
2. Linia W/N do 1 km włącznie	4.250 zł
każdy następny km	1.150 zł
3. Linia N/N w/g stawek linii W/N.	

12. Koszt nadzoru technicznego ustala się na 1,5% sumy kosztorysowej, który to koszt ponosi Komitet Elektryfikacji Wsi.

13. Podatek od wykonania dokumentacji i nadzoru technicznego, komitety odprowadzą zgodnie z obowiązującymi przepisami o podatkach od wynagrodzeń do Wydziałów Finansowych Rad Narodowych.

14. Nadzór nad zarejestrowanymi komitetami sprawuje Powiatowa Komisja Elektryfikacji Wsi przy Prezydium PRN.

15. Uchwała obowiązuje z dniem 15. 10. 1957 r.

Za Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej

E. Orsztynowicz
Sekretarz Prezydium WRN

S. Melaniuk
Z-ca Przewodn. Prez. WRN

Załącznik Nr 1

do uchwały Prezydium WRN z dnia 14. X. 1957 r.

STATUT

Wiejskiego Komitetu Elektryfikacji Wsi

1. Chłopi wsi .... gromady .... powiatu.................. wojew. .... łączą się dobrowolnie w Wiejski Komitet Elektryfikacji Wsi.

2. Wiejski Komitet Elektryfikacji organizuje się celem przeprowadzenia elektryfikacji wsi . . . . . na koszt rolników przy co najmniej 10 zainteresowanych odbiorem prądu elektrycznego.

3. Członkiem Wiejskiego Komitetu Elektryfikacji Wsi może być każdy właściciel lub użytkownik gospodarstwa rolnego, warsztatu, jak również inni mieszkańcy wsi, którzy na własny koszt chcą przeprowadzić elektryfikację swoich gospodarstw i zabudowań.

4. Władzą Wiejskiego Komitetu Elektryfikacji jest ogólne zebranie członków.

5. Ogólne zebranie uchwala statut i wybiera spośród członków zarząd w składzie: przewodniczący, skarbnik, sekretarz i dwóch członków do prowadzenia prac organizacyjnych, oraz komisję rewizyjną.

6. Zarząd prowadzi sprawy organizacyjne w myśl uchwały Nr.................. z dnia .... Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej i jest upoważniony do działania w imieniu Komitetu.

7. Po ustaleniu wysokości kosztów prowadzonej inwestycji na podstawie dokumentacji kosztorysowej, Zarząd ustala wysokość wkładów, które zostaną wniesione przez poszczególnych członków.

8. Zebrane fundusze na elektryfikację Zarząd odprowadza na swoje konto w K. S. lub Banku Rolnym.

9. Po zakończeniu inwestycji Zarząd zgłasza do Zakładu Sieci Elektrycznych budowę do odbioru technicznego.

10. Po oddaniu inwestycji do eksploatacji (włączeniu pod napięcie) Zarząd przekazuje w terminie jednego miesiąca nieodpłatnie inwestycje na majątek Zakładu Sieci Elektrycznych.

11. Rozwiązanie Wiejskiego Komitetu Elektryfikacji nastąpi po przekazaniu inwestycji do Z. S. R. oraz uregulowania wszystkich zobowiązań w stosunku do wykonawcy. W innym wypadku o rozwiązaniu komitetu lub zmianie statutu decyduje zebranie co najmniej $^{2}/_{3}$ zainteresowanych.

12. Nadzór nad działalnością Komitetu prowadzi Powiatowa Komisja Elektryfikacji Wsi przy Prezydium Powiatowej Rady Narodowej.

36

ZARZĄDZENIE Nr 26/57

Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Bydgoszczy

z dnia 14 listopada 1957 r.

w sprawie powszechnej akcji odszczurzania na terenie woj. bydgoskiego w roku 1958

Na podstawie art. 16 Ustawy z dnia 20. III. 1950 r. o terenowych organach jednolitej władzy państwowej (Dz. U. Nr 14, poz. 130) Ustawy z dnia 21. XI. 1935 r. o zapobieganiu chorobom zakaźnym i ich zwalczaniu (Dz. U. Nr 27, poz. 190) oraz § 7 pkt. 2 Rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 12. VII. 1951 r. w sprawie utrzymania porządku i czystości w nieruchomościach (Dz. U. Nr 40, poz. 306) oraz w wyko-

naniu swojej Uchwały Nr 50/282 powziętej w dniu 9. X. 1954 r. Prezydium W. R. N. w Bydgoszczy

zarządza

przeprowadzenie powszechnej akcji odszczurzania na terenie województwa bydgoskiego w roku 1958 w terminach i według zasad niżej podanych:

§ 1.

Terminy przeprowadzenia akcji odszczurzania na terenie powiatów, miast wydzielonych i miast powiatowych:

Styczeń 1958 r.

7—13. I. 1958 r. Tuchola — powiat (bez miasta Tucholi).
13—18. I. 1958 r. Chojnice — powiat (bez miasta Chojnic i Czerska).
20—25. I. 1958 r. Sępólno — powiat.

Luty 1958 r.

3— 8. II. 1958 r. Wyrzysk — powiat.
10—15. II. 1958 r. Bydgoszcz — powiat (bez m. Fordonu).
17—22. II. 1958 r. powiaty — Szubin, Mogilno, Żnin (bez m. Żnina i Janowca).

Marzec 1958 r.

3— 8. III. 1958 r. Inowrocław — powiat.
10—15. III. 1958 r. Radziejów — powiat.
17—22. III. 1958 r. Toruń — powiat.

Kwiecień 1958 r.

3— 8. IV. 1958 r. Chełmno— powiat.
8—13. IV. 1958 r. Świecie — powiat.
14—19. IV. 1958 r. Grudziądz — powiat i miasto.

Maj 1958 r.

5—10. V. 1958 r. Bydgoszcz — miasto.
12—17. V. 1958 r. Aleksandrów Kuj. — powiat (bez m. Aleksandrowa Kuj. i Ciechocinka).

Wrzesień 1958 r.

8—13. IX. 1958 r. Włocławek — powiat i miasto.
15—20. IX. 1958 r. Lipno — powiat.

Październik 1958 r.

6—11. X. 1958 r. Rypin — powiat.
13—18. X. 1958 r. Golub — powiat
20—25. X. 1958 r. Wąbrzeźno — powiat.
23—28. X. 1958 r. Brodnica — powiat.

Listopad 1958 r.

miasto Bydgoszcz.

Grudzień 1958 r.

miasto Bydgoszcz.

§ 2.

Obowiązkowi odszczurzania podlegają wszelkiego rodzaju obiekty państwowe, spółdzielcze i prywatne (domy mieszkalne, zabudowania gospadarskie, sklepy i warsztaty przemysłowe, budynki w których mieszczą się urzędy, instytucje, biura, itp. oraz place nie zabudowane).

§ 3.

Do przeprowadzenia akcji odszczurzania zobowiązani są właściciele i użytkownicy w/w obiektów.

§ 4.

Nie podlegają odszczurzaniu w w/w terminach te urzędy, instytucje, zakłady i przedsiębiorstwa, na których terenach deratyzację przeprowadził Bydgoski Zakład Dezynfekcji, Dezynsekcji i Deratyzacji w Bydgoszczy, ul. Dworcowa 46, tel. 50-98 i 14-38 własnymi kolumnami i przy użyciu własnych środków trujących.

Terminy deratyzacji tych zakładów ustali Bydgoski Zakład D. D. i D. i zawiadomi o tym zainteresowanych.

§ 5.

W w/w terminach nie podlegają akcji odszczurzania miasta — Tuchola, Czersk, Chojnice, Żnin, Janowiec, Toruń, Bydgoszcz, Inowrocław, Fordon, Aleksandrów Kuj. i Ciechocinek, gdzie deratyzację całego miasta przeprowadzi Bydgoski Zakład D. D i D. W miastach tych deratyzacja przeprowadzona zostanie w następujących terminach:

Styczeń 1958 r.

miasta — Tuchola, Chojnice i Czersk.

Luty 1958 r.

miasta — Żnin, Janowiec i Fordon

Marzec 1958 r.

Miasto — Inowrocław.

Kwiecień 1958 r.

Miasto — Toruń.

Maj 1958 r.

Miasto — Aleksandrów Kuj. i Ciechocinek.

Listopad - Grudzień 1958 r.

Miasto — Bydgoszcz.

uzgodnionych z Miejskimi Radami Narodowymi przy użyciu własnych kolumn i środków trujących Bydgoskiego Zakładu D. D. i D., na koszt właścicieli i użytkowników obiektów wymienionych w § 2 bez względu na wielkość powierzchni posesji.

Szczegółowe wytyczne przeprowadzenia akcji w tych miastach określą osobne zarządzenia właściwych Rad Narodowych.

§ 6.

Pozostałe Prezydia Powiatowych (Miejskich) Rad Narodowych zobowiązane są do sporządzenia i przesłania Bydgoskiemu Zakładowi Dezynfekcji, Dezynsekcji i Deratyzacji w Bydgoszczy, ul. Dworcowa 46 wykazów obiektów powyżej 1 000 m² podlegających odszczurzaniu przez Bydgoski Zakład najpóźniej na miesiąc przed terminem odszczurzanego powiatu (miasta) w 2 egzemplarzach i powiadomienie użytkowników danych obiektów i umieszczeniu ich na liście do deratyzacji przez Bydgoski Zakład D. D. i D.

§ 7.

Do odszczurzania należy używać trutki „Antuder, Ceder Kumader", które rozprowadzą Prezydia Miejskich i Powiatowych Rad Narodowych.

§ 8.

1. Cena detaliczna 1 amp. Antuderu o zawartosci 30 g wynosi 3,30 zł, 1 amp.. Cederu 100 g — 3,60 zł, 1 paczka 250 g Kumaderu — 5,40 zł, zgodnie z zarządzeniem Ministra Przemysłu Chemicznego — Centralnego Zarządu Zbytu,

Biura Zbytu Nawozów Sztucznych w Gliwicach, zamieszczony w piśmie z dnia 7. 12. 1955 r. i 14. 12. 1955 r. Znak T-10. Koszty nabycia trutki ponoszą właściciele względnie użytkownicy obiektów.

2. Zapotrzebowanie na trutkę złożą P. Z. G. S. do Wojewódzkiej Hurtowni Wyrobów Chemicznych po uzgodnieniu z Terenową Służbą Sanitarno-Epidemiologiczną.

§ 9.

Należność za odszczurzanie obiektów, w których akcję tę przeprowadzi Bydgoski Zakład Dezynfekcji, Dezynsekcji i Deratyzacji, winna być uiszczona przez ich właścicieli lub użytkowników.

§ 10.

Jako normę zużycia dla obiektów wyznacza się:

a) dla domów mieszkalnych 1—5 izb — 2 amp. Antuderu a 30 g lub 1 amp. 100 g Cederu, na każde dalsze 5 izb dodatkowo 2 amp. Antuderu lub 1 amp. Cederu;
b) dla zabudowań gospodarczych bez żywego inwentarza dodatkowo po 2 amp. Antuderu lub 1 amp. Cederu
c) dla zabudowań gospodarczych z żywym inwentarzem dodatkowo po 2 amp. Antuderu lub 1 amp. Cederu;
d) dla lokali przeznaczonych dla celów handlowych, usługowych, rzemieślniczych itp. na każde 25 m^2 powierzchni po 2 amp. Antuderu wzgl. 1 amp. Cederu, niezależnie od trutki zużytej na deratyzację powierzchni zamieszkałej;
e) dla placów niezabudowanych, wysypisk śmieci na każde 200 m^2 powierzchni 2 amp. Antuderu wzgl. 1 amp. Cederu. O ile na placach i podwórzach niezabudowanych nagromadzone są: węgle, cegły, beczki, skrzynie, drzewo, żelazo itp. liczy się wtedy zarówno powierzchnię placu lub podwórza jak też powierzchnię budynków na każde 100 m^2 powierzchni zajętej przez w. w. przedmioty 2 słoiki Antuderu wzgl. 1 amp. Cederu;
f) gospodarstwa rolne do 1 ha — 2 amp. Antuderu wzgl. 1 amp. Cederu;
g) gospodarstwa rolne powyżej 1 ha — 4 amp. Antuderu wzgl. 2 amp. Cederu.

§ 11.

Dla osiągnięcia pomyślnych wyników akcji, osoby zobowiązane do tępienia szczurów winny:

a) na 10 dni przed wykładką trucizny usunąć śmieci i odpadki kuchenne, które stanowią pożywienie dla szczurów,
b) artykuły żywnościowe i paszę przechowywać tak, aby zabezpieczone były przed szczurami,
c) wyłożyć trutkę na przynętę w ciągu dnia podanego w ogłoszonych zarządzeniach Rad Narodowych wg. załączonego pouczenia załączonego do każdego opakowania i w miejscach, gdzie szczury się pojawiają najczęściej, a w szczególności na śmietnikach, w komorach, piwnicach, ustępach, budynkach gospodarczych itp.
d) pozostawić w ten sposób wyłożone trutki przez 5 dni,
e) zebranie trutek jak również padłych szczurów musi nastąpić na szósty dzień po wyłożeniu trutki i winno być dokonane przez właścicieli lub użytkowników poszczególnych obiektów wzgl. przez osoby ich prawa reprezentujące. Osoby te odpowiedzialne są osobiście tak za wyłożenie trutek, zebranie padłych szczurów jak i też za zniszczenie pozostałych trutek;
f) trzymać zwierzęta domowe w czasie odszczurzania w zamknięciu, ponieważ trutka jest tak samo niebezpieczna dla zwierząt.

Dzieci należy pouczyć o skutkach zatrucia, ściśle nadzorować i nie pozostawiać bez opieki aby nie dotykały wyłożonych trutek,

g) padłe szczury i pozostałą trutkę należy spalić lub zakopać głęboko w ziemię, z dala od źródeł wody zdatnej do picia (co najmniej w odległości 20 m).

W wypadku gdyby na skutek zatruć, spożycia zatrutej przynęty lub zatrutego szczura padło którekolwiek zwierzę domowe, należy padłą sztukę zakopać w sposób jak wyżej podany, tj. z dala od wody zdatnej do picia.

Mięso tych zwierząt jest zatrute i niebezpieczne dla zdrowia i życia ludzkiego.

§ 12.

Nadzór i kontrolę nad wykonaniem niniejszego zarządzenia przeprowadzą Prezydia Miejskich, Powiatowych i Gromadzkich Rad Narodowych przez Stacje i Kolumny Sanitarno-Epidemiologiczne, specjalne Komisje, Komitety Akcji Sanitarno-Porządkowej, Komitety Blokowe, P. C. K., czynnik społeczny, M. O. oraz przedstawicieli Bydgoskiego Zakładu D. D. i D. w Bydgoszczy.

§ 13.

W czasie trwania akcji odszczurzania Oddział D. D. i D. Wojewódzkiej Stacji Sanitarno-Epidemiologicznej w Bydgoszczy będzie prowadził prace naukowo-badawcze nad szczurami w związku z czym Prezydia Miejskich, Powiatowych i Gromadzkich Rad Narodowych zobowiązane będą do udzielenia pomocy ekipom badawczym.

§ 14.

Winni naruszenia, wzgl. nie wykonania niniejszego zarządzenia podlegają karze stosownie do postanowienia art. 22 ustęp 1 cytowanej na wstępie Ustawy o zapobieganiu chorób zakaźnych i ich zwalczaniu oraz art. 17 i 18 Dekretu z dnia 14. VIII. 1934 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej (Dz. U. Nr 37/54).

§ 15.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem zgłoszenia w Dzienniku Urzędowym W. R. N. w Bydgoszczy.

Za Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej
Sergiusz Melaniuk
Z-ca Przewodniczącego Prezydium WRN

Zgłoszenia na prenumeratę Dziennika Urzędowego Wojewódzkiej Rady Narodowej w Bydgoszczy na 1958 r. należy dokonać do dn. 15. 12. 1957 r.

Warunki prenumeraty Dziennika Urzędowego Wojewódzkiej Rady Narodowej w Bydgoszczy na 1958 r.

Opłata za prenumeratę wynosi:

rocznie — zł 18,— ze skorowidzem
półrocznie — zł 10,— bez skorowidza

Opłata powinna być uiszczona z góry przed początkiem okresu prenumeraty, tj. za okres roczny lub za I półrocze — do dn. 24. 12. 1957 r., za II półrocze — do dn. 15. 6. 1958 r.

Wpłaty należy dokonać do Narodowego Banku Polskiego — III Oddział Miejski w Bydgoszczy na konto nr 205-95/1-78

Rachunków za prenumeratę nie wysyła się

Adres Redakcji i Administracji: Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej, Wydział Ogólno-Gospodarczy, Bydgoszcz, ul. Jagiellońska nr 3, Redakcja i Administracja czynne od godz. 8—15

PRENUMERATA „Dziennika Urzędowego Wojewódzkiej Rady Narodowej w Bydgoszczy" wynosi: rocznie zł 18.—, półrocznie zł 10.—.

Cena pojedynczego egzemplarza do 4-ch stron druku 0.90 zł. Przy większej ilości stron o 0.30 zł więcej od każdej drukowanej strony. CENY OGŁOSZEŃ: o zagubionych dokumentach: ryczałt zł: 10,50 od jednego dokumentu, po zł 1,50 od każdego dalszego dokumentu, konkursy i przetargi zł 1.80 za wiersz jednoszpaltowy. Ogłoszenia handlowe i bilansowe oraz inne zł 2.70 za wiersz mm 1 szp. Za układ tabelaryczny dolicza się 100%.

Konto bankowe:

Dziennik Urzędowy Wojewódzkiej Rady Narodowej w Bydgoszczy, Narod. Bank Polski III Oddz. Miejski w Bydgoszczy, nr 205-95/I-78

Cena zł 1,50

ODBIORCA

RSW „Prasa" Bydg. E-12, zam. 3670, nakł. 1800 szt., f. A-4 na pap. dostarczonym